

דַּרְשֵׁתִי קַרְבַּתְךָ

על פי שיעורו של הרב איתן כהן שליט"א • השיעור נמסר בבית הכנסת פרי מגדים, צפת ת"ו • במוצ"ש פרשת ויצא, תשפ"ו

משה רבינו – השידוך המפתיע

עמרם ויובד. אני לא יודע אם יש בית יותר קדוש מהבית שלהם. אתה יודע מה, איזה בית היה להם? שלושה ילדים יש להם. מי? שלושה ילדים – מרים הראשונה, אחר כך אהרון, אחר כך משה רבנו. וואו!

אבל מה השידוכים שלהם? מה השידוכים שהם זכו? אהרון קיבל את השידוך הכי פצצה שיכול להיות. נו מה? לקח את אלישבע בת עמינדב, אחד מהנשיאים. אחיה נחשון בן עמינדב, זה שכל המלכות יוצאת ממנו. אהרון קיבל את השידוך הכי טוב שיכול להיות.

מה קיבלה מרים? גם כן, קיבלה את כלב – כלב בן יפונה.

תגיד לי, הילד הכי מוצלח שיש לך בבית – משה רבנו. מה, איזה שידוך הוא קיבל? גיורת! תשמע, זה נורמלי? מה נראה לך נורמלי פה? קיבל גיורת, קיבל. נו, ומה? ומוסר התורה זה משה רבנו!

למה? כי רק איפה שאתה רואה שיש קשיים ולא מסתדר לך, שמה יש את כל ההצלחה של החיים שלך!

המסר לחיינו – הקשיים הם ההזדמנות

בשבילנו עכשיו. כל אחד מאיתנו עובר כל מיני מצבים בחיים, וכל אחד מאיתנו גם חושב לעצמו: "רבינו של עולם, הזמן הזה לא מתאים להתחזק". למה לא מתאים להתחזק? "כי עכשיו אני בזמן לא טוב, עכשיו אני מרגיש לא טוב, עכשיו אין לי חשק לכלום".

ולנו נראה כאילו: "רבינו של עולם, רק שהזמן הזה יעבור ואני מבטיח לך – אני אלמד פי שתיים, אני אלמד!"

ובורא עולם ואומר לנו, על פי כל מה שאמרנו עכשיו, שדווקא איפה שנראה לך הכי לא טוב, איפה שנראה לך הכי גרוע – שמה זה שיא ההצלחה שלך! תתפוס את זה עכשיו! עכשיו, בתוך הזמנים האלו, אתה יכול לפרוח, לגדול בצורה שאי אפשר לתאר.

אתה יכול להיות כמו יעקב אבינו – 14 שנה שקוע בלימוד ולא תזכה לשום נבואה, שום רוח הקודש. איפה שתהיה בודד, שוכב באיזה הר, נמצא באיזה מקום לבד, זרוק – שמה השם מתגלה אליו עם כל ההבטחות, דווקא שמה!

לכן, כל אחד מאיתנו לפעמים עובר קשיים. אין אחד מאיתנו שיכול להגיד: "אצלי בבית, בשכונה, בחברותא – הכל ברוך השם, הכל הולך חלק, הכל מסודר". כל אחד עובר בחיים שלו כל מיני ניסיונות, יכול להיות גם ניסיונות פשוטים אפילו.

אבל תזכור שדווקא בזמנים שאתה מרגיש שיש קשיים, שמה, אם תתפוס חזק, תמשיך לעבוד את השם – אל תעצור! אל תעצור! תמשיך לעבוד את השם – אתה מגיע לכאלו מדרגות שלא תוכל להגיע אליהם גם אם תלמד 14 שנה רצוף. לא תוכל להגיע אליהם!

דווקא בזמנים הקשים האלו בן אדם זוכה לשיא העלייה. ולכן בן אדם לא יזלזל. לפעמים בורא עולם נותן לך מתנות קשות. אל תזלזל בזמן הקשה הזה! זה זמן שמרים אותך למעלה, למעלה, למעלה. בן אדם יכול להתרומם מה שהוא לא יכול להתרומם בשום זמן רגיל, בשום זמן רגיל.

סיפורים מהתקופה האחרונה – כוח שמירת השבת

סיפר המשגיח של ישיבת חברון שליט"א – קוראים לו הרב חיים יצחק קפלן. ככה הוא סיפר, הוא אמר: "שמעתי את הסיפור הזה מאבא של הבחור".

היה איזה בחור אחד, משפחה מאוד מכובדת – אני לא רוצה להגיד את המשפחה, ככה הוא אמר, משום כבוד המשפחה – משפחה מאוד מכובדת. שהבן, אחד הילדים שלהם, נשר למטה עד למטה. הכל עשה, כל העבירות שבעולם, חוץ משמירת שבת. שמירת שבת מעולם לא חילל – שבת לא. אבל הכל, בטוח, הכל.

הייתה עוד משפחה, גם כן משפחה מאוד מיוחסת, שגם כל המשפחה הייתה שם בת. הבת הזאתי גם כן נשרה לגמרי. ובורא עולם הפגיש ביניהם.

בשמחת תורה (תשפ"ד) הם נסעו למסיבה. הגיעו למסיבה שמה, ככה מספר המשגיח, ואז אמרו להם: "אתם יודעים? שיא המסיבה מתחיל משתיים בלילה עד הנץ". אוהו, עד הנץ! "שמה מניחים קטורת ומשתחווים לעבודה זרה, שמה זה שיא המסיבה".

אז הבחור אומר לבת: "תשמעי, השבת הזאתי צריכים לחלל אותה. אין מה לעשות. את רוצה ליהנות, את רוצה לשמוח – אין מה לעשות. השבת הזאתי, חד פעמי, נחלל את השבת".

באמת אותה שבת, חיללו אותה, השם ירחם. ונגזרה גזירה ונכנסו המחבלים. כולם ברחו. תפסו אותם, תפסו את הזוג הזה. ארבעה מחבלים תפסו אותם.

אומר להם הראש הפלוגה שמה: "אני לא אהרוג אתכם עם כדורים. אני עם סכין שוחט אתכם!" ככה הוא אמר.

הבת התחילה לבכות. אומרת לבחור: "אתה רואה? כל עוד ששמרנו שבת, מה שעשינו – בורא עולם כביכול ארך אפיים, רחם עלינו. רק חיללנו שבת ראשונה, תראה איך בורא עולם הביא את התשלום במקום!" השם ירחם.

הבחור התחיל לבכות, אמר: "וואי, אני ממש מתחרט שחיללתי שבת!"

קיצור, הערבי הזה, המפקד שמה אמר: "מה? מה דיברתם על שבת?" פתאום מדבר בעברית! "מה דיברתם על שבת?"

אמרו לו: "אנחנו שומרי שבת. זה השבת הראשונה שחיללנו".

הוא אמר: "תשמעו, אני 10 שנים עבדתי בישיבה פה בארץ. מה אני אגיד לכם? הרבנים שלכם ביום חול זה לא הרבנים של שבת. יש להם פרצוף אחר בשבת! אני מכיר, אני עבדתי שמה. הרבנים של יום חול זה לא הרבנים של שבת. גם הבחורי ישיבות של יום

השנים הטובות לכאורה – ללא התגלות

יעקב אבינו היו לו שני זמנים בחיים. החיים המאושרים של יעקב אבינו, וכביכול החיים הקשים של יעקב אבינו. הלא טובים – מה שלנו נראה לא טובים.

עד גיל 63, יעקב אבינו נמצא עם אבא שלו. יודעים מה זה לזכות להיות עם יצחק אבינו? מוסר התורה שהיה אז, עם רבקה אמנו. אחר כך היה לו עוד 14 שנים בבית שם ועבר. לא שהוא סתם למד שמה – הוא לא ישן מרוב התמדה בלימוד. זה צריך להיות כזה בן אדם שקוע בלימוד, לא בצורה נורמלית, בכלל לא בצורה רגילה.

בספר "דרך שיחה" מביאים ששאלו את רבי חיים קנייבסקי: מה יעקב אבינו למד 14 שנים? מה יש ללמוד 14 שנים אם אין תורה? אז הוא אמר ש-14 שנים הוא למד יראת שמיים. 14 שנים? זו העבודה שהייתה – ללמוד יראת שמיים. ככה מביאים בספר "דרך שיחה".

14 שנים של שקיעות, שמה, השם בכלל לא נגלה אליו, לא דיבר איתו השם. לא, השם כביכול לא עניין אותו אפילו.

ההתגלות – דווקא ברגע השפל

איפה השם דיבר איתו פעם ראשונה? מתי שהוא היה זרוק, בלי כסף, לקחו לו את הכל. מסכן הבן אדם! הבן אדם ש... איך אומרים, הבן של המיליארדרים נמצא בלי שקל בכיס, זרוק.

לפי המדרש, גם בלי בגדים. הוא הלך לטבול, כותב המדרש, בא גנב, גנב ליעקב אבינו גם את הבגדים, לקח לו. מה יעשה עכשיו יעקב אבינו? נתקע שמה, לא היה לו כלום, כלום, היה ערום לגמרי.

פתאום הגיע איזה אביר עם סוס כזה, איזה איך אומרים, חייל כזה, הגיע עם הסוס, נכנס לטבול – טבע. טבע! יעקב אבינו אמר: "טוב, טבע טבע", לקח את הבגדים.

עכשיו יעקב אבינו, בחיר האבות, עם איזה בגדים הוא לובש? בגדים של איזה איכר, של איזה גוי. ככה יעקב אבינו היה נראה! אתה יודע איזה מצב שפל זה?

וברגעים האלו בורא עולם מתגלה אליו! ברגעים האלו בורא עולם מתגלה אליו ואומר לו... וואי, שמה כל ההבטחות שקיבל יעקב אבינו – זה ברגעים הכי שפלים שהיו לו, הכי שחורים שהיו לו. זה ברגעים האלו שם קיבל יעקב אבינו את שיא ההבטחות שהיו לו.

עם ישראל נולד דווקא אצל לבן

לא רק זה. יעקב אבינו עד גיל 77, הוא לא זכה להקים את עם ישראל. איפה קם עם ישראל? אצל לבן! שיא הרמאות, שיא הקשיים, שיא הנוכלות שבעולם היה אצל לבן. שמה קם עם ישראל!

עם ישראל לא קם אצל שם ועבר, לא אצל יצחק אבינו. לא! איפה קם עם ישראל? עם ישראל קם שמה בבית של לבן. איפה שרימו אותו 100 פעמים, איפה שנכלו אותו, איפה שעובדים עבודה זרה, איפה שיש קשיים – שמה קם עם ישראל! משמה צמחו כל השבטים.

איך יכול להיות? לגדול עם כזה סבא – זה פחד פחדים זה! ושמה צמח עם ישראל. שמה! לא צמח בשם ועבר, לא אצל יצחק אבינו. במקום הכי שחור שבעולם צמח, שמה צמחו עם ישראל.

דוד המלך – הרגל הרביעית של המרכבה

אותו דבר מצאנו אצל דוד המלך. דוד המלך כל הזמן רצה לזכות להיות הרגל הרביעית של המרכבה. וואי, כמה שהתפלל על זה, לא נענה!

חז"ל במסכת ברכות – אמרנו את זה כמה פעמים – הגמרא מקשה סתירה בדוד המלך. פעם אחת ראינו את דוד המלך ש"חצות לילה אקום להודות לך", ופעם אחת ראינו "קידמתי בנשף ואשוועה". הגמרא שואלת: אז מתי דוד המלך קם? בערב או בחצות?

הגמרא מרתצת ג' תירוצים. התירוץ השלישי של רב אשי – רב אשי אומר: עד חצות היה עוסק בתורה, ומחצות היה עוסק בשירות ותשבחות עד הבוקר. יום יום! לא חד פעמי. עכשיו, מה אתה חושב? שאחר כך הוא הולך לישון? מה זה, הוא מלך ישראל! הוא לא יכול לישון, צריכים אותו. הוא חוטף פה חצי שעה, פה חצי שעה, ישן פה, ישן שמה, לא יותר מזה. אתם יודעים איזה שקיעות של דוד המלך! איזה נחת היה לבורא עולם

באותם רגעים!

דוד המלך לא זכה בכל מה שהוא למד, לא זכה להיות הרגל הרביעית של המרכבה. מתי הוא זכה לזה? במצב הכי שפל שיכול להיות. אני לא יודע אם יש כזה מצאית של שפלות יותר מזה. שהבן שלו אבשלום זרק אותו מהבית. תראה איזה פחד זה! הבן שלך, לא מישוה אחר, רודף אותך להרוג אותך, מפחיד, מפחיד!

לא רק זה, זרק אותו מהבית. דוד המלך בורח כמו בן אדם מסכן, בורח. בסוף את מי הוא פוגש שמה? אחד מגדולי ישראל, לא איזה סתם בן אדם. הוא פוגש שם את שמעי בן גרא, אחד מגדולי ישראל, זורק עליו אבנים, זורק עליו חול, מקלל אותו!

מה נראה לנו עכשיו? איזה שפל זה, איזה מצב עגום! מצב הכי גרוע שיכול להיות. ובזמן הזה דוד המלך אמר "השם אמר לו קלל". ברגעים האלו, דוד המלך זכה להיות רגל רביעית של המרכבה!

איזה נורא זה, מפחיד! כל אחד רק יתבונן, רק ינסה לתאר על עצמו את הרגעים של דוד המלך. אני אומר לכם – רק לתאר את זה זה לרעוד! מישוה עובר את זה – מפחיד! רק לעבור את זה מפחיד. ושמה, שמה ברגעים האלו זכה דוד המלך להיות הרגל הרביעית של המרכבה.

אומר: 'אחר כך התברר לי שמי שעלה איתו באוטו נהרג. מי שעלה איתו באוטו נהרג! אני שברחתי לשדות ניצלתי'

תראה מה זה! איזה פחד זה! בן אדם רק רצה קצת לשמור שבת, קצת. היה לו איזה חשבון. בן אדם מחלל שבת, רק לא מוסיף עוד בחילול שבת – כבר החשבון אחרת איתו לגמרי!

התחזקות בשמירת שבת

כמה אנחנו צריכים להתחזק אצלנו בשמירת שבת, שהשבת שלנו תהיה יותר טובה. אני הזכרתי לפני כמה שבועות – כל אחד מאיתנו צריך שבמוצאי שבת תגיד לעצמך: איך הייתה השבת? טובה או לא טובה? היה כיף בשבת או שעבר עוד יום? עוד יום עבר, אכלנו, שתינו ונגמר? או שוואי, היה כיף!

בשביל ששבת תהיה כיף צריכים לעבוד על זה. אין דבר בעולם בחינם! כל דבר חייבים לעבוד על זה. אם אתה רוצה ששבת תהיה הנאה ותהינה ותהיה שמח בשבת – חייבים לעבוד על זה טוב! אם לא – השבת עוברת בלי כלום.

לכן כל אחד מאיתנו יראה להתחזק בזה מאוד מאוד.

רחל אמנו – כוח שבירת המידות

במדרש איכה מביאים את כל מה שהיה בזמן החורבן. שאברהם אבינו נכנס וביקש רחמים בזכות העקידה, יצחק אבינו נכנס וביקש רחמים בזכות העקידה, יעקב אבינו נכנס וביקש רחמים בזכות שהוא הקים את עם ישראל, טרח עליהם מאוד מאוד. משה רבנו נכנס על זה שהוא 40 שנה היה רועה נאמן, רצתי אחרים כמו סוס בתוך המדבר! 40 שנה לא נחתי רגע. וככה כל אחד.

ולא עזר שום דבר. לא עזר! לא אברהם אבינו, לא יצחק, לא יעקב, לא משה רבנו.

מי עזר? מיד קפצה רחל! מיד קפצה רחל, סיפרה: "יעקב אהב אותי מאוד מאוד, עבד בשביל אבא שבע שנים. ובסוף הוא חשש שיחליפו את לאה. נתתי סימנים ליעקב שלא יחליף. אבל הוקשה בעיניי שאחותי תצא לחרפה ולבושה – מסרתי לה את הסימנים! ולא עוד, אלא שנכנסתי מתחת למיטה, ויעקב אבינו מדבר ואני עונה לו! ואתה ריבוננו של עולם, מה אתה מקנא לעבודה זרה שאין בה כלום?!"

מיד נשבע הקדוש ברוך הוא שבזכותך רחל תבוא הגאולה.

לפעמים שבירת המידות אחת, שבירת מידות אחת שכן אדם שובר את המידות שלו – יקר מאוד מאוד! נותן לבן אדם סיעתא דשמיא בחיים שלו. יש רגעים בחיים שכן אדם יכול להתרומם על ידי שבירת המידות שלו בצורה שאי אפשר לתאר. מה בן אדם יכול לזכות ברגעים שהוא זוכה לשבור את המידות שלו!

רבי תנחום – כוח הרחמים

במדרש – מעשה ברבי תנחום. מעשה ברבי תנחום שגזר 13 תעניות על הציבור ולא נענה.

אתה יודע? זה תעניות של גשם, זה תעניות שגם עוברות, גם מניקות – כולם מתענים! לפחות בשלושה אמצעיות כולם מתענים.

עכשיו, זה לא תעניות ככה שיש לך עוד זמן להתכונן עד שיגיע יום תשעה באב, עד שיגיע כיפור, עוד חודשיים יש לך לאכול עד שיגיע. פה לא! פה אתה – יום שני אתה צם, שלישי אתה אוכל, רביעי בלילה כבר צום, שני וחמישי רצוף תעניות! ולא תענית שהולכים לישון, תעניות שכל היום כמו כיפור, מתפללים, בוכים. 13 תעניות ולא נענו! ולא ירד גשם. איזה פחד זה!

טוב, אמר רבי תנחום: "אין גוזרים תעניות על הציבור יותר מזה. כל אחד יראה יעשה איזה מצווה, אולי השם ירחם עלינו."

יצאו כולם לחפש. חזר אחד התלמידים, אמר לו: "רבי, מה אתה חושב שסתם לא יורד גשם? יש בינינו עוברי עבירה!"

"מה ראית?"

"אני ראיתי איזה בן אדם שנתן כסף לגרושתו. ואילמלא שיש ביניהם עבירה, הוא לא היה נותן לה כסף! מה, סתם נותן לה כסף?"

קרא לו רבי תנחום: "שמעתי עליך שאתה... אנשים מדברים עליך!"

אמר לו: "רבי, לא ככה מעשה היה – הרב אמר לצאת לעשות מצוות, גם אני יצאתי כמו כולם. פתאום הגיעה הגרושה, היא אומרת לי: 'אתה יודע? עכשיו בצורת, אין אוכל. רחם עלי! תן לי משהו לאכול!' וריחמתי עליה, נתתי לה עשר שקל, שיהיה לה מה לאכול. זהו! אבל עבירה חס ושלום אין בינינו!"

מיד עמד רבי תנחום על רגליו ואמר: "ריבוננו של עולם! הוא, מה זה בשר ודם, ודרכו להתאכזר, ועוד זאתי עוד יותר, ואף על פי כן ריחם עליה. אתה שאתה אבינו ואנו בניך, ואתה מלא רחמים – לא כל שכן שתרחם עלינו?!"

אומר המדרש – מיד ירדו גשמים!

13 תעניות כל הציבור מתענים – כביכול בורא עולם יכול לעמוד נגד זה. תבכה, תתפלל עד מחר, על זה בורא עולם כביכול יכול לעמוד נגד זה. אבל שכן אדם שובר את המידות שלו, קשה לו, והוא יודע לרחם על מי שהיה צריך להתאכזר עליו, והוא רחם, שבירת המידות – החשבון למעלה אחרת לגמרי!

יזכה אותנו השם שבאמת נזכה לעבוד אותו, לעשות לו נחת רוח, לעשות רצונו כרצונו. שנדע באמת לדעת שהזמנים שנראים הכי לא טובים – הם למעשה הזמנים הכי מאושרים! הזמנים הכי שנראים שחורים – הם הזמנים הכי מאושרים שיכולים להיות! ושנדע שכל שבירת המידות, כל עבודה עצמית – זה דבר שאי אפשר לתאר אותו!

והשם יעזורנו על דבר כבוד שמו, אמן ואמן.

חול זה לא הבורים של שבת – זה בחורים אחרים לגמרי! אני כאלו אנשים לא רוצה להרוג. אני מחפש אנשים שהפרצוף שלהם ביום חול ובשבת אותו פרצוף. כאלה אני מחפש, לא מחפש מי שיש לו פרצוף אחר. לכו, תברחו!"

ברחו, והצילו את החיים שלהם.

אז המשגיח סיפר: תראה כמה בורא עולם ארך אפיים. אבל עד שבת זה דבר אחד. דבר שני – אם אתה יודע להודות להשם, ולא לברוח מהמציאות – "תשמע זה הוא אמר לי...". אלא פשוט להגיד "חטאתי, חטאתי!" במקום יש ישועות!

סיפור נוסף על כוח התחנן

זה כמו הסיפור הזה [תלו כאן מודעה בחוף עם הפרטים של הסיפור], על אותו בחור שכשנתחילה המלחמה – אולי שבוע אחר כך, לא זוכר מתי זה היה. הוא למד הרבה, אבל היה לו פחד גדול מהמלחמה הזאתי, מאוד פחד.

ובסוף הוא נרדם, בכה בכה ונרדם. בחלום הגיע אליו איזה צדיק אחד, כולו אור, אומר לו: "למה אתה עצוב? למה אתה בוכה?"

"למה אני בוכה? יש מלחמה, אני מפחד מאוד!"

אמר לו: "תדע לך, אם תקפיד בתחנן, להגיד תחנן כל יום כשיש תחנן כמו שצריך – לא יקרה לך כלום! ובפרט בתחנן של שני וחמישי. תקפיד, לא יקרה לך כלום!"

התעורר מהחלום. ככה הוא מספר. הראו לו תמונות של רבנים: "מי זה הרב שראית?" הוא הצביע על הרב – זה הרב אברהם גניחובסקי זצ"ל, עליו הוא הצביע.

אדם שיוודע להגיד תחנן, יודע לא לברוח מעצמו. שמעתי גם אותו דבר בשם 'הינוקא' שאמר אותו דבר – שמי שיזכה להגיד תחנן ולא לברוח מעצמו, להגיד "חטאתי, נכשלת, טעיתי" – לא טעיתי! "חטאתי, עויתי, פשעתי!" – זה נותן הגנה לעם ישראל!

הרב שטיינמן על חשיבות הווידוי

הרב שטיינמן, אחד מהדברים שהוא עשה עם אשתו בחדר ייחוד... אמר: "את יודעת? אנחנו עכשיו שמחים, אבל יבוא יום, אנחנו צריכים להיפטר מן העולם..." [אנשים מוחזים מוידוי. תבוא לבן אדם כשהוא חולה, תגיד לו 'תעשה וידוי' – מה, אתה מחכה שאני אמות?!] כאלו אנשים מפחדים מוידוי. "בואי נקבל על עצמנו שאם חס ושולם אחד מאיתנו יהיה חולה – נגיד וידוי של רבנו ניסים גאון, לא נברח מעצמנו."

וכל הזמן כשאשתו חלתה, הרבנית של הרב שטיינמן, הוא ביקש תמיד מהילדים: "תגידו לי מתי אמא תהיה לבד".

יום אחד אמרו לו: "אבא, היום אמא נמצאת לבד".

לקח סידור של יום כיפורים, לקח מונית, נסע מיד לבית חולים. ביקש מהנכדים: "לא להיות לפה אף אחד!" והוא ישב איתה שעה שלמה וקראו את הווידוי של רבנו ניסים בבכיות. אחרי שיצאו אמר: "ברוך השם, קיימנו את ההבטחה". שבועיים לאחר מכן היא נפטרה.

תשמעו, אנשים מפחדים מוידוי, אבל לא יודעים שווידוי נותן לבן אדם סיעתא דשמיא בחיים!

ואנשים אומרים – אומר הרב שטיינמן – אנשים אומרים שמי שמת בלילה זה מיתת נשיקה. איזה נשיקה זה? זה נשיכה זה! זה מיתת אכזרית, זה מיתת בלי תשובה! מיתת בלי תשובה זה אכזרי ביותר.

פעם אחת הרב שטיינמן הלך לנחם איזה משפחה. הוא שאל את הילדים: "תגידו, איך אבא נפטר?"

אמרו: "הוא הלך לישון, ולא התעורר".

שאל אותם: "אבא אמר וידוי לפני שהוא הולך לישון?"

אמרו: "אבא מקפיד בקריאת שמע שעל המיטה, וכל לילה הוא בווידוי".

הרב שטיינמן יצא, אמר: "וואי, איזה זכות!", וחזר על זה שוב: "וואי, איזה זכויות יש לבן אדם! שכן אדם זוכה שרגע לפני המיתה זוכה להגיד וידוי – החשבון למעלה אחרת לגמרי! חשבון לגמרי אחרת בין בן אדם שאמר וידוי לבן אדם שלא אמר וידוי – עולם אחר לגמרי!"

סיפור נוסף על הצלה בזכות שבת

אותו דבר היה גם כן בעלון של "ספרו נפלאותיך". מביאים שמה ש'לב לאחים' ארגנו כנס גדול, הביאו המון משפחות חילוניות לגמרי להתחזק בשמירת שבת.

אז אחת חוזרת בתשובה, גרה בנתיבות, סיפרה: "כל האחים שלי, אני היחידה שחזרתי בתשובה. כולם, כל המשפחה חילונים. אחי אמר לי שהוא בשמחת תורה נוסע למסיבה, הוא ואשתו.

אמרתי לאחי: 'תדליק נרות שבת לפני שאתה נוסע'.

אמר לי: 'את נורמלית? אני נוסע בשבת ואני אדליק נרות?'

'מה אכפת לך? תדליק נרות שבת!'

'טוב, נדליק נרות שבת'. הדליק נרות שבת.

ואחר כך היא אמרה לו: 'תשמע, תבטיח לי – אתה מחלל שבת, אבל מה שלא צריך לחלל שבת, אל תחלל. מה שצריך תחלל, מה שלא צריך אל תחלל שבת'.

אמר: 'בסדר, אני מבטיח לך. אני לא מחלל שבת סתם'.

מספר הבן אדם: היה שמה ופתאום נכנסו המחבלים, התחילו לברוח. פתאום אחד היה לו אוטו שמה, קורא לו: 'בוא! תעלה, אנחנו בורחים באוטו!'

אומר: 'אבל איך אני אעלה באוטו? אני הבטחתי לאחותי שאני לא אחלל שבת! אז איך אני אעלה לאוטו בשבת?'

אז הוא ברח לשדות, הוא ואשתו ברחו לשדות.